

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Exercitia S. P. Ignatii Via Ad Salutem Et Perfectionem
Propriam & alienam, Tuta & perpetuo tenenda**

Ignacio <de Loyola>

Hildesii, 1713

VD18 13664689

Meditatio prima De Creatuarum, Et Mediorum Usu Generatim.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60348](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60348)

Rodericio p. 1. tr. C. 15. 3.

Nierembergio de Ador. lib. 1. c. 1. 9. 11. 12. 1. 2.
c. 15. 16. 17. 18. &c. de nihilo l. 3. c. 9.

Legi præterea poterunt alii, qui scripserunt in
Exercitia S. P. IGNATHI: non tamen fermè le-
gendum est, nisi de materiâ eo die occurrente.
Non multa legenda sunt; sed quæ meditatè lecta
tempus impleant.

Dies Secunda.

DE MEDIIS AD FINEM.

*REliqua verò (verba sunt S. P. IGNATHI) creata sunt
hominis ipsius causâ; ut eum ad finem creationis
suae prosequendum juvent; unde sequitur utendum illis,
vel abstinendum eatenus esse, quatenus ad prosecutio-
nem finis, vel conferunt vel obsunt. Quapropter de-
bemus absque differentiâ nos habere circa res creatas
omnes, ita, ut non queramus sanitatem magis quàm
egritudinem &c. neque divitias paupertati honorem con-
temptui præferamus, &c.*

Scopus est: quam necessariò, ac seriò volumus
ultimum finem nostrum; ita seriò, ac sedulò o-
mnia, & sola, & aptissima ad illum media adhibere.

Meditatio prima

DE CREATURARUM, ET MEDIORUM USU GENERATIM.

Oratio preparatoria de more vide pag. 7.

*Praludium primum: Imaginare, & vide te ipsum
velut*

velut Creaturam unam, & punctum in medio abyssi circumcirca diffusæ, partim præsentis Dei, & divinarum perfectionum, propter finem tuum perpetuò operantium; partim in medio infinitarum penè rerum & eventuum à Deo provenientium, &c.

Praludium secundum : Petendum à Deo, ut det gratiam magnam, quâ statuamus, & faciamus; ne quid mediorem nos prætereat ad finem consequendum, tam necessarium, tam beatum.

Intellectus.

Punctum Primum.

MEMORIA proponit illa verba S. IGNATHI: *Reliqua verò.*

Intellectus expendit quænam sint illa reliqua omnia: omnia quæ sunt, & non sunt Deus: atque in primis naturalia: universitas scilicet rerum omnium à summo Cœlo usque ad infernum; atque in his sidera, elementa mixta, viventia, non viventia, artefacta, à maximo usque ad minimum atomum.

Horum omnium stupenda magnitudo, varietas, pretium, duratio, successio &c, varia circa hominem officia (a) Accedunt beneficia interna & ex-

D 5

Voluntas.

(a) *Admiratio magnorum, & tam multorum operum Domini.*

Laus & benedictio, amor magni Dei in suâ sapientiâ bonitate potentiâ horum omnium auctoris, & Domini.

Major admiratio laus, & benedictio Dei qui hæc terna

Intellectus.

terna animi & corporis, facultates, vires, tempus, educatio &c. communia & singularia: sunt porrò varii eventus, prosperi & aduersi, proprii, & alieni, sanitas, & morbus, paupertas, & diuitiæ, honor, contemptus, vita, & mors &c. quæ tum à Deo proveniunt tum in hominis sunt posita libertate. Adde etiam pœnas purgatorii, & inferni. (a)

Sunt deinde *supernaturalia*: inter quæ caput est, & fons, JESUS Deus homo: ejusdem Incarnatio, vita, Doctrina, merita, passio, mors; quam sublimia, & stupenda! ejusdem Christi Ecclesia; Ecclesiæ hierarchia, Sacrificium Sacramenta, Leges, & Consilia &c. sunt beneficia supernaturalia, redemptio, custodia angelica, fides, justificatio, vocatio, &c. sunt Mariæ, & Sanctorum merita, ac patrocinia, exempla piorum, Doctrinæ seu librorum, seu verborum, providentia, protectio, conservatio, occasiones locorum & temporum &c. gra-

Voluntas.

omnia & tanta amore tui fecit.

Major estimatio & admiratio & desiderium finis, cujus gratia tam magna Deus & tam divinâ fecit, facit nec desinit facere.

Gracias immensas Deo, quod ex bonitate infinitâ, & ad tantum finem te creaverit

tia

Intellectus.

ta a. .
tia quotidiana communes, & singulares: proposita præmia, comminatio pœnarum &c. a omnia magna.

De his omnibus certum est: quòd sint, nec aliter esse poterint, quàm à divina infinita sapientiâ consilio, bonitate, voluntate, & potentiâ, quòd sint ad finem hominis (Med. 1. 2. 3. diei primæ) solum & unicum, solum & unicè: quòd in his omnia etiam minima, maxima sint ab authore Deò, ex Dei intentione, Christi meritis, & voluntate, sua aptitudine ad istum magnum finem (a) vide, quanti Deus æstimet illum finem! quàm seriò, quàm infinitâ bonitate velit: quàm magnus finis, cum tanta sint media (a)

na-
atio
fi-
tia
eus
fe-
est.

Conclusio practica: unde sequitur cum Deus tanti æstimet & mihi æquè æstimandum esse finem; cum tanta faciat, & mihi magna facienda, & perfecta omnia, maxima, & minima.

Reflexio, uti aliàs: præsertim ad gratias, occasiones, illarumque ulum. Causa defectu-

Voluntas.

& tanta mediâ non cesset suppetare.

Desiderium tanto majus laborandi ejus causâ, & consequendi.

Gaudium, spes, & fiducia magna, & certa quod Deus qui tam amanter, & prodigè dat tanta mediâ, sit per ea porro adjuturus ad finem; præsertim, cum idem omnipotens divina summâ fidelitate promiserit; qui sicut poscit minima quævis, & maxima à nobis; minima a-riter, & maxima, per hæc infinita mediâ grata habebit, & accepta.

um

Intellectus.

um annon est oblivio, socordia,
amor commoditatum &c. ? (c)

Punctum secundum.

Memoria proponit res creatas,
ac de illis, quod creatæ sint,
ut ad finem prosequendum
juvent.

Intellectus considerat, quod
idem ille Deus, qui finem ho-
mini constituit, mediaque abun-
dè providit, eâdem magnâ au-
thoritate, eâdem seriâ, & san-
ctâ voluntate, quâ vult finem,
velit adhiberi media omnia, &
minima, & eodem modo, quo
voluit esse media, secundum
omnem aptitudinem, quam ha-
bent ad finem. Med. i. die ima.
eandem observantiam, quam
debeo constituenti finem; ean-
dem debeo proponenti media.
Quam imponit Deus necessita-
tem, & obligationem ad finem,
eandem imponit ad usurpanda
bene media, & eâdem justitiâ.
Certum verò est etiam: ille non
vult finem, qui non vult me-
dia, aut vult his abuti. Tan-
tum obtinetur de fine, quan-

Voluntas.

(b) *Subiectio*
in magna adora-
tione, humilitate,
gratiarum actio-
ne, & amore, &
desiderio erga vo-
luntatem Dei, qua
& finem consti-
tuit tam ma-
gnum & tanta
media.

tum

Intellectus.

tum adhibetur de mediis. Ita volo finem, uti media; cum ergo dicere non ausim: Deus nolo finem, sequitur &c. (a) (b)

Conclusio practica; adhibenda sunt necessariò media maxima, minima, optima, omnia: nulla malè usurpanda. (b)

Reflexio ad media, quæ aut habeo in statu vitæ electo, aut habere possum in eligendo &c. (c)

Punctum Tertium.

Memoria proponit illud: *creata sunt, hominis ipsius causâ.*

Intellectus considerat, quòd eadem sit infinita Dei bonitas (ex med. 2. die 1.) eadem in me benevolentia, idem amor, qui me condidit, ad finem summè beatum, quique providet & donat pretiosa, & aptissima media. Eundem amorem (& ex amore obsequium) quem debeo præparanti felicitatem, eundem debeo exhibenti media.

Eadem felicitas divina, quæ mihi proponitur in fine, eadem offertur in singulis mediis. In

Voluntas.

(c) Dolor magnus, Confusio, & Deprecatio quod tot & tanta per omnem vitam ac vel unum tanto detrimento gloria divina, & mea neglectum sit.

Conatus restaurandi neglecta fervore perpetuo.
quam

Intellectus.

quam infelicitatem pro labor
per jacturam finis, eandem in-
curro negligendo media, aut
malè usurpando. Non vult fe-
licitatem suam æternam, qui
non vult usurpare media, tan-
tum est detrimentum finis, quan-
tum negligitur mediorum, non
est dignus felicitate infinita finis
qui non vult media, etiam ar-
dua, & exactè usurpanda. Sæ-
pè ex occultis, tremendisque
Dei judiciis ab unius gratiæ, &
medii neglectu pependit sub-
tractio gratiarum efficacium
plurimarum, & plurium usque
ad damnationem.

Conclusio practica, & re-
flexio uti p 1. 2.

Meditationis primæ Compendium.

Amore finis eligenda sunt & adhibenda me-
dia omnia, maxima & minima, optima, etsi ardua.

Primò. Quia Deus tanta facit pro-
pter finem.

Secundò. Quia eandem debeo ob-
servantiam Deo constituenti fi-
nem, & ordinanti media.

Quia

Voluntas.

*Propositum Col-
loquium.*

Pater & Ave.

Tertiò. Quia idem est Dei in me
amor statuentis finem, & dantis
media; quia ab his pendet mea
felicitas.

Meditatio secunda

DE RERUM PROSPERARUM USU

AD FINEM.

Oratio preparatoria pro more

Preludium primum: Vide Deum statuentem co-
ram Adamo, res creatas ut videret, *quid vocaret*
ea. Gen. 2. Ita & tu vide, quid de rebus creatis
sentire debeas, quid agere.

Preludium secundum. Petitio gratiæ, quâ de
creatis rebus prosperis imprimis sic statuamus,
ut felicitatis, & finis non sint remora; sed adju-
mentum magnum.

Intellectus.

Punctum primum.

Memoria videt quænam sint
hujusmodi prospera: Divi-
tiæ & rerum possessio, hominum
æstimatio, amor, favor, obse-
quium, oblectamenta sensuum,
& commoditas, &c.

Intellectus expendit quid sint
prospera omnia per se sola: *nihil.*
Nihil debitum aut congruum

Voluntas.

(a) *Gratias ma-*
gnas Deo pro isto
divino lumine, &
detecto pernicioso
errore, quo ma-
gnum quid poni-
mus in rebus pro-
speris. Magnus
horum omnium
despectus, & nau-

turæ